

מ"ת 5945/04/15 - מדינת ישראל נגד זכריה הייב (עציר)

בית המשפט המחוזי בנצרת

12 מאי 2015

מ"ת 5945-04-15 מדינת ישראל נ'

הייב(עציר)

בפני כב' השופט הבכיר זיאד הווארי

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: זכריה הייב (עציר)

נוכחים:

בשם המבקשת: עו"ד אבי פסטרנק

בשם המשיב: עו"ד פרחי יוסף

המשיב בעצמו [באמצעות השב"ס]

החלטה

1. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות חמורות, לרבות סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, חבלה חמורה, חבלה במזיד, נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון ונהיגה תחת השפעת אלכוהול.

2. ביום 3.4.15 החלטתי בבקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים, זאת לאחר שב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה וכן לקיומה של עילת מעצר. בחנתי במסגרת ההחלטה אפשרות שחרורו של המשיב בחלופת מעצר. לענין זה הדגשתי את החומרה המאפיינת את העבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום, וקבעתי כי המיוחס לו בכתב האישום מעיד על התנהלות חמורה ושלוחת רסן, המעידה בצידה על מסוכנות כבדה, אשר ככלל, מחייבת את מעצרו של המשיב עד תום ההליכים. עוד הוספתי כי על מנת להצדיק את שחרורו בחלופת מעצר, על המשיב יהיה להביא נימוקים כבדי משקל. חרף האמור, נוכח נסיבותיו של המשיב ובעיקר העובדה שאין לחובתו כל עבר פלילי, מצאתי לנכון לשלוח אותו לשם קבלת תסקיר מעצר של שירות המבחן.

3. התסקיר בעניינו של המשיב הוגש ביום 8.5.15. מהתסקיר עולה כי שירות המבחן התרשם כי בעניינו של המשיב עומדים גורמי סיכוי הכוללים העדר עבר פלילי, תפקוד תקין במסגרת המשפחה והתעסוקתיות, והתרשמותו כי המשיב הינו אדם וורבאלי, בעל יכולות קוגניטיביות טובות. מנגד, מצא שירות המבחן גורמי סיכון לרבות מעורבותו לכאורה בעבירות חמורות, קושי לערוך התבוננות פנימית והפער בין התנהלותו התקינה בחיי היומיום ובין המיוחס לו. נוכח כל האמור העריך שירות המבחן כי

רמת הסיכון להישנות העבירות הינה בינונית.

שירות המבחן בחן אף את החלופה המוצעת ולצורך כך נפגש עם המפקחים המוצעים. להתרשמות שירות המבחן עולה כי המפקחים מבינים את האחריות המוטלת עליהם ויכולים להפעיל סמכות על המשיב במידת הצורך. שירות המבחן הוסיף כי התלבט בהמלצתו, אולם בסופו של יום העריך כי שחרורו של המשיב בהוספת איזוק אלקטרוני והעמדתו בצו פיקוח, יש בהם להפחית את הסיכון להישנות העבירות באופן משמעותי. אשר על כן המליץ על שחרורו של המשיב כאמור.

4. בדיון מיום 10.5.15 שבה ב"כ המבקשת על החומרה שעולה מכתב האישום שהוגש כנגד המשיב, כאשר לעניין זה הפנתה לאמור בהחלטתי מיום 3.4.15. לטענתה, חרף ההמלצה הסופית של שירות המבחן, לא הציג המשיב נימוקים כבדי משקל בגינם יש להורות על שחרורו. הוסיפה וטענה כי בנסיבות האמורות הרי שהחלופה המוצעת אינה מספקת. נוכח כל האמור שבה וביקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

מנגד, ביקש ב"כ המשיב לאמץ את מסקנות התסקיר. הפנה לנסיבותיו של המשיב, להיותו אדם נורמטיבי ללא עבר פלילי ולטיב החלופה המוצעת.

דין והכרעה:

5. לאחר שבחנתי את חומר הראיות, ואת טענות באי כוח הצדדים הגעתי לידי מסקנה כי ניתן לאיין את מסוכנותו של המשיב בשחרורו לחלופת המעצר המוצעת, בהיותה חלופה איכותית והדוקה.

כפי שכבר הבהרתי בהרחבה בהחלטתי מיום 03/04/15 הרי שאין חולק על חומרת העבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום, על המסוכנות העולה מהן. אולם על אף חומרת העבירות המיוחסות למשיב, נקבע לא אחת בפסיקה, כי ראוי שכל מקרה יבחן בנפרד בהתאם לנסיבותיו הייחודיות:

"כידוע, חומרת העבירה כשהיא לעצמה, אינה מצדיקה מעצר עד תום ההליכים, וגם כאשר קיימת חזקת מסוכנות, העולה מנסיבות המקרה, עדיין חייב בית המשפט לשקול אם חלופת מעצר עשויה להשיג את מטרת המעצר. במקרים רבים אין בידי הנאשם דרך להוכיח בראיות חיצוניות כי הוא לא ינצל את חלופת המעצר באופן שיסכן את בטחון הציבור, או ישבש את הליכי המשפט, או יפגע בדרך אחרת במטרות המעצר. לפיכך, במקרים כאלה חייב השופט לסמוך במידה רבה על הרקע של הנאשם, ובעיקר על הרקע העברייני ככל שהוא משתקף במרשם הפלילי, ועל התרשמות אישית מן הנאשם ומנסיבות

המקרה" (ראה בש"פ 3442/98 מדינת ישראל נ' אייל מלכה, תק-על 98(2), 1161).

עוד הדגיש בית המשפט העליון כי:

"המעצר אינו מקדמה על חשבון העונש ואינו מיועד להשיג מטרה של הרתעה וכל מקרה נבחן לנסיבותיו הן באשר לקיום ראיות לכאורה והן באשר לאפשרות להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור שפגיעתם בחירותו של נאשם פחותה (הוראות סעיף 21 (ב) (1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו - 1996). אכן כל מקרה צריך להיבחן לנסיבותיו ועל אחת כמה וכמה בשלב ההחלטה על מעצר עד תום ההליכים, עת עומדת לנאשם חזקת חפות" (בש"פ 2506/05 תומר טקשה נ' מדינת ישראל, תק-על 2005 (1) 4872).

בעניינו של המשיב הוגש כאמור תסקיר מעצר, אשר על אף שציין כי מן המשיב עולים קשיים בהתבוננות פנימית, אשר מביאים לכך שנשקפת ממנו רמת מסוכנות בינונית להישנות העבירות, המליץ בסופו של יום על שחרורו של המשיב לחלופה המוצעת וזאת נוכח גורמי סיכוי לא מועטים אשר צוינו בתסקיר, בתוספת להיותה של החלופה המוצעת איכותית ומגובה במפקחים סמכותיים.

בדיון לפניי נחקרו המפקחים המוצעים ואף להתרשמותי, המדובר בערבים אמינים ומהימנים, המודעים לגודל האחריות ולמשמעות התפקיד שהם לוקחים על עצמם.

לעניין משקלו של תסקיר המעצר, נקבע ע"י כב' השופטת ארבל בבש"פ 5371/08 אליאור אומזגין נ' מדינת ישראל, תק-על 2008(3), 458:

"אמנם, תסקיריו של שירות המבחן הינם בגדר המלצה בלבד ובית המשפט הינו עצמאי ובלתי תלוי בהפעלת שיקול דעתו (בש"פ 8902/02 נבולסי נ' מדינת ישראל (לא פורסמה, 30.10.2002)). יחד עם זאת, חשיבותו של שירות המבחן, בהיותו הגורם בעל הכלים המקצועיים להעריך בשלב המעצר את מסוכנותו של נאשם ואת התאמתן של החלופות המוצעות כדי להפיג את המסוכנות הנשקפת ממנו, הינה רבה".

לכל האמור יש להוסיף, כי בעניינו למשיב, שהינו בן 32, אין כל עבר פלילי קודם, ודומה כי המדובר במשיב אשר עד לביצוע המיוחס לו לכאורה בכתב האישום ניהל אורח חיים נורמטיבי. נראה כי המעשים המיוחסים למשיב, מהווים למעשה מעידה וכשלוך חד פעמי אשר אינם מאפיינים את דפוסי התנהגותו הכללית.

אדגיש, כי התלבטותו של שירות המבחן בעניינו של המשיב נבעה בעיקרה נוכח הפער בין התנהלותו התקינה בחיי היומיום ובין המיוחס לו בכתב האישום. דומני כי בנסיבות אלו, נוכח יתר הדברים האמורים בתסקיר והמלצתו הסופית וכן נוכח התנהלותו הנורמטיבית של המשיב לאורך חייו, מן הראוי לאפשר לו הזדמנות להוכיח כי ביכולתו לשמור על תנאי השחרור שייקבעו בעניינו.

עם זאת ובשל חומרת המעשים המיוחסים למשיב, כמו גם הערות התסקיר והמלצתו בעניין, מצאתי להעמיד את המשיב תחת איזוק אלקטרוני, אשר אף בו יהיה בכדי להפחית מהמסוכנות הנשקפת מן המשיב.

סוף דבר, לאחר התלבטות מצאתי לאמץ את המלצת שירות המבחן. במכלול הנסיבות לעיל, סבור אני כי ניתן להשיג את תכלית המעצר בחלופת מעצר של מעצר בית מלא ותנאים מגבילים. לטעמי יש באמור בכדי להפחית בצורה משמעותית מהמסוכנות הנשקפת מהמשיב ולהטות את הכף לטובת שחרורו בחלופת מעצר.

6. אי לכך ולאור האמור לעיל, אני מורה על שחרור המשיב בערובה מתאימה ובתנאים מגבילים כדלקמן:

א. המשיב ישוחרר למעצר בית מלא בכתובות מגדל העמק רח' האביב מס' 5/14, בפיקוח של גב' אנה ירוחביץ ת.ז. 321686982; גב' בלנקה מריה ג'וז הייב ת.ז. 013688601 ומר דניס בולטוצקי ת.ז. 320819345.

ב. המשיב יהא בפיקוחם הצמוד של הערבים הנ"ל, והם יפקחו על המשיב לסירוגין במשך 24 שעות, היה ובאם יפר המשיב את תנאי השחרור, הם ידווחו מיידית למשטרה.

ג. המשיב יפקיד במזומן או בערבות בנקאית בקופת בית המשפט סכום של ₪ 5,000, ויחתום על ערבות עצמית ע"ס ₪ 15,000, כמו כן כל אחד משלושת הערבים הנ"ל יחתום על ערבות צד ג' על סך ₪ 15,000 להבטחת קיום תנאי השחרור בערובה.

ד. ניתן בזה צו איסור יציאה מן הארץ נגד המשיב וזאת עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, ובאם יש לו דרכון, יפקידו בקופת בית המשפט לא יאוחר מיום 14/05/15 שעה 12:00.

ה. המשטרה תהיה רשאית לבצע בדיקות פתע בבית בו ישהה המשיב, וזאת כדי לוודא קיום התנאים בדבר מעצר הבית.

ו. המשיב יהיה נתון בתנאי פיקוח אלקטרוני באמצעות איזוק אלקטרוני משך כל תקופת שהייתו במעצר בית.

ז. ב"כ המשיב יציג בפני מזכירות בית המשפט לא יאוחר מיום 14/05/15 אישור של חברת בזק, לפיו קו הטלפון בבית שבו ישהה המשיב במעצר בית, עונה לתנאים אשר מצויינים בסעיף ז' לטופס שחרור עצור בערובה בתנאי פיקוח אלקטרוני המצוי במזכירות בית משפט זה.

ח. המשיב יהיה נתון בצו פיקוח מעצר של שירות המבחן למשך תקופה של 6 חודשים. באם יצטרך המשיב לצאת לפגישות במסגרת הצו, הוא ילווה ע"י אחד המפקחים הנ"ל. לצורך יציאתו לשירות המבחן, יגיש המשיב בקשה מתאימה לצורך פתיחת חלון באיזוק האלקטרוני.

ט. נוכח הסכמת הצדדים, אני מורה על פסילת המשיב מלהחזיק רשיון נהיגה וזאת עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

י. המשיב יישאר במעצר עד למילוי כל התנאים הנ"ל, למעט התנאים המפורטים בסעיפים ד ו- ז.

ניתנה והודעה היום כ"ג אייר תשע"ה, 12/05/2015 במעמד הנוכחים.

זיאד הווארי , שופט בכיר

הוקלד על ידי ערין בראנסה